2461 NEMORALNOST... NEPISANI ZAKONI...

30. avgust 1942 knjiga 33 Bertha Dudde

Čas človeške brezobzirnosti spremlja splošna nemoralnost. In dejstvo, da ljudje ne kažejo več nobene obzirnosti do čustev njihovih bližnjih in tako tudi ne uporabljajo več nobene samokontrole, je obenem tudi znak duhovnega propada. In generacija brez manir in brez smiselne morale drvi v katastrofo… Res je, da se ljudem to zdi nerazumljivo, saj se jim spodobnost zdi zgolj človeški dodatek in da čas opravičuje polno izražanje vseh nagonov. In njihova stališča spodbuja povsem napačno mnenje, da moralni zakoni ljudem le onemogočajo uživati življenje in jih je zato treba odpraviti. Noben narod ne bo nikoli preživel, če ne bo želel sprejeti nobenih zakonov kot vodilo, ki dajejo ljudem moralno stabilnost, da bodo tako živeli svoje življenje v okviru določenega družbenega reda.To so nenapisani zakoni, ki so jih ljudje do sedaj vendarle sprejemali, ker so vsi spoznali tako nujnost kot tudi blagoslove takšnih zakonov in so se jim zaradi človeškega reda brez argumentov podredili.... Ti zakoni so vse bolj pozabljeni ali pa jih ljudje zavestno zavržejo, ker jim preprečujejo, da bi upravičili (zadovoljevali) svojo čutnost. To pa jasno kaže na padanje duhovnega razvoja; ker kolikor bolj je človek senzualen, toliko manj stremi k Bogu. On hrepeni po svetu; to pomeni po vsem, kar daje telesu zadovoljstvo. In zaradi telesa zavrača vsakršno obzirnost do njihovih bližnjih ljudskih bitij. Kot rezultat tega ljudska bitja padejo kot žrtve duhovnih sil, katere so na Zemlji živele življenje nebrzdanega užitka; kateri so zadovoljevali njihova poželenja in so s tem živeli grešno življenje. To jasno kaže upad duhovnega razvoja, kajti bolj ko je človek čuten, manj stremi k Bogu; želi si sveta, torej vsega, kar telesu daje užitek, in zaradi telesa zavrača vso obzirnostjo do sočloveka. Posledično človeško bitje postane žrtev duhovnih sil, ki so na zemlji živele življenje nebrzdanih užitkov, ki so zadovoljevali njihova poželjenja in so s tem živeli grešno življenje. Te duhovne sile imajo na te ljudi izjemen vpliv in jih uporabljajo tako, da se človek vedno manj ozira na nenapisane zakone, da se brez zadržkov prepušča lagodnemu načinu življenja in da zanje ne obstajajo druge meje kot izpolnjevanje njegovih poželenj. Ta odnos do posvetnih užitkov ne bo nikoli pripomogel k duhovnemu razvoju, kajti vse, kar telo zahteva, bo duši vedno škodilo. Poleg tega se bo duhovno stremljenje smejalo in zasmehovalo, in to brez vsakršnega zaviranja, ker bodo ljudje izgubili ves čut za spodobnost in dobre manire... Zato se tudi stališča posamezne osebe ne bodo spoštovala, ampak se jih bo smatralo za nasilne in bodo zaradi tega tudi zavržena, pogostokrat na najbolj sramoten način. Ker gresta nemoralnost in duhovni propad z roko v roki. In ljudje dejansko govorijo o tem, da so tako prosvetljeni, vendar pa so manj prosvetljeni kot kdaj prej… Govorijo o duhovnem napredku, vendar pa daleč zaostajajo, ker ga ne razumejo kot napredek duše; oni namesto tega mislijo samo na napačen način razmišljanja, za katerega pa kljub temu menijo, da je k njemu vredno stremeti. Poizkušajo za sebe same konstruirati novo moralnost in jo prikazati kot ideal. In tako bodo nastali novi zakoni; stari zakoni bodo razveljavljeni in človeštvo se bo skladno s

tem spremenilo ter izgubilo vsakršno smernico za trdno, Bogu prijetno življenje, katerega namen je izboljšati dušo ljudskega bitja. AMEN

Bertha Dudde